

Introitus:

„Díky a čest vzdejme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista, že pro jeho milosrdenství jsme mohli začít zcela nový život plný naděje, protože Ježíš vstal z mrtvých.“ (1. list Petrův 1, 3) alternativa překladu: „*Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých.*“

Alternativa jiného Introitu: „*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Prosím, Hospodine, pomoz! Prosím, Hospodine, dopřej zdaru!*“ (Žalm 118, 24-25)

„*Odhod'te tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení; vždyť jste ,okusili, že Pán je dobrý!‘*“ (1. list Petrův 2, 1-3)

Mléko pro mysl

Přátelé, můžeme mluvit především o církvi, o věřících lidech. Ale přesto, že Petrův dopis je psán sborům ve dnešním Turecku, a to především židovským bratřím a sestrám, je dodnes čten po celém světě. A je možné říci, že jde o rodný list všeho křesťanstva. Tady je popsáno, kde jsme se tu vzali. Tedy nejenom Izraelité, kteří uvěřili v Ježíše Krista.

Co se tu dozvíme? Kde jsme počati? Kdo to má na svědomí? Či že lože to bylo? Ať jsme se narodili kdekoliv, tady se říká, že v rodném listě překvapivě nenajdeme lidské předky. Někdo to přepsal! Vůbec totiž nejde o náš lidský původ, jde o toto narození: „*Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých, k dědictví nezničitelnému, neposkvrněnému a nevadnoucímu, uchovávanému v nebesích pro vás...*“ (1. list Petrův 1, 3-4) Narodili jsme se z lásky, ložem byl hrob, kde jsme bez naděje spali. Nejen, že jsme získali minulost, ale i budoucnost, protože jsme se znovu narodili k dědictví.

Z toho se všechno odvíjí. Přátelé, tohle je rozhodující původ! Máte za sebou tohle nové narození? Ne náhodou se neděle po Velikonocích nazývá neděle *Quasi modo geniti*, tedy novým způsobem narození, protože na tom závisí vše¹. Na začátku dnešního kázání se tedy připomíná, milé sestry a milí bratři, velké ujištění. Máte důstojný původ! Nebojte se, pokud se za svůj způsob stydíte, či jej neznáte. Jsou totiž lidé, kteří klopi zrak, když se jich ptám po tatínkovi a mamince... A skloňte se v pokoře všichni, kteří máte staroslavný původ, protože maminka s tatínkem patří k výkvětu národa. To, co vás určuje, je původ daný krví Ježíše Krista, jeho DNA nesete.

Začal jsem tak slavně, ale musím pokračovat objektivně. Přes svůj slavný původ, nacházíme v sobě spoustu špatnosti. Až se tomu divíme. Mluvím o vás i o sobě. Přicházíte ke mně a já se stavím vedle vás, protože nejsem lepší. Všechna špatnost se rodí uvnitř našeho života. Každý z nás je plný *lsti, přetvářky, závisti a pomlouvání*. To nejsou jen rysy maloasijských křesťanů. To platí pravděpodobně o nás všech. To, co jsem četl, to jsou rysy charakteru. U dětí nejsou ještě tak vypracovány zábrany, proto to u nich vidíme zřetelněji. Ony to neskrývají, my jsme se naučili žít tak, aby to nebylo vidět. A přesto je to pravda. Připustíte si to? Nebo jsme mne rychle odmítli? Měl jsem si vybrat jiný motiv kázání? To, s čím po našem znovuzrození chce Pán Bůh pracovat, to je naše ryzost, naše povaha. A teď mluvím k těm, kteří si to připouští a velmi by si přáli *odhodit, odložit* tenhle dvojitý život. S nimi se ptám: „Ale jak?“ Odpověď na tuto otázku začneme hledat od konce čteného textu:

1. Vyzkoušeli jsme si, jak je Bůh dobrý! Znovu jsme se narodili! „*Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem*

1 Nemohu zařídít nové narození nikomu z vás, vždyť je to Boží práce, na tom si lidé ani neškrtnou, ale můžeme spolu Pána Boha požádat, aby se tak stalo. Kdo s tímhle potřebuje hnout, ať volá, ať se za mnou zastaví. Jsem tu pro něho.

nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů... Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.“ (1. list Petřův, 1, 18-20 a 23)

A nejen to! Pán Bůh je dobrý, jen si toho všítat! Dobrotu Boží se musíme učit zaznamenávat, vidět a sčítat. Jinak jsme nastaveni hudrat a bědovat, jako celé lidstvo kolem nás.

2. A tak budeme vybíráví. Mléko beze lsti. Co to bylo? Tak to v tehdejším Turecku míchali s odvarem z máku? Nebo v tom bylo jiné tajemství? Přece tehdy ještě nesušili žádné Sunary a Feminary... V tom to asi nebude. Tak ve významu toho slova: *logikon abolon gala, tedy logické (smysluplné) poctivé mléko*. Mléko pro mysl. Mléko slova. Ne každé mléko, jen to *smysluplné* mléko pro mysl nás zasytí. Žádné pančované, žádná šlehačka. Potřebujeme to, čím rosteme k záchraně. To je zajímavá náplň nového života.

Když maminka kojí, nejprve má mléko vodnaté, řídké. Tím utiší žízeň. Pak hustší, tím děťátko zasytí. V matčině mléku je jiný obsah² než u všech savců; to proto, že mateřské mléko pomáhá rozvoji mozku, pomáhá rozvíjet citovou stránku osobnosti dítěte. Po kojení dítě odpadne, může v klidu spát, je spokojené.

Pán Bůh nás tedy jako otec/matka³ dovede zaopatřit. Nasytit, vzdělat, vypěstovat emoce, dát vše, co potřebujeme. Vychovávat ke spáse. Žízňme po Bohu, toužíme po sytosti. Všechno to jsou správné pocity a stavy. Jen s tím směřujeme ke svému Bohu a nechme si posloužit. Bůh kojí dlouho!

3. Teprve pak se dá měnit charakter. Teprve potom se dají odmítat různé infekce lidství. *Odkládat, odhazovat* lstivost, závist, přetvářku (pokrytectví) a pomlouvání. Pak se dá růst ke spáse. Jako Jákob, který u svého strýce Lášana dozrál v Boží škole. Teprve tam získal schopnost muže víry.

Tedy souhrnem: Sejde na našem původu, který jsme získali novým narozením. Narozením z lásky. Pokud se někdo nenarodil z Boha, tohle nemá! Je o co stát, přátelé!

A pak, když přicházíme na to, jací jsme, hledáme pomoc. A ta je v tom, že Pána Boha znovu a zase vychutnáváme v Jeho dobrotě, kterou nám projevil při našem novém narození. A pak sajeme pro svou žízeň a hlad – jako malé děti. Jeho slovo, jeho *mléko pro mysl*. A pak jsme schopni odporovat infekcím lidského hříchu a mění se nám charakter na cestě ke spáse.

Okuste a užíte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k němu. Žijte v Hospodinově bázni, jeho svatí, vždyť kdo se ho bojí, nemají nedostatek. I lvičata strádají a hladovějí, ale nic dobrého nechybí těm, kdo se dotazují Hospodina. Pojdte, synové, poslyšte mě, vyučím vás Hospodinově bázni. Žalm 34, 9-12

2 Počáteční mléko - kolostrum (mlezivo) se liší složením od zralého mléka, produkovaného od 2. týdne po porodu. Je velmi husté - více bílkovin a solí, méně tuků a sacharidů. Asi 1/4 bílkovin kolostra tvoří obranné látky (sekreční imunoglobulin A, lysozym a laktoferin). Je to pro dítě zvláště významné v prvních dnech života, kdy se příchodem na svět dostává do kontaktu se zevním "infekčním" prostředím. Mateřské mléko obsahuje další bílkoviny (laktalbumin a kasein), které způsobují lehčí stravitelnost oproti kravskému mléku.

Tuky obsahují velmi proměnlivou složku mateřského mléka. Množství se mění během dne i během kojení - na konci je ho až 5x více než na začátku kojení. Mateřské mléko poskytuje dítěti jak tuky, tak i enzym, který je rozkládá. Cukry (laktóza) poskytují dítěti až 40% energie. Laktóza a střevní flóra (laktobacillus bifidus) usnadňují vstřebávání vápníku a železa.

Vitamíny jsou obsaženy jak v kolostru, tak v mateřském mléku. Vitamin K obsažený nejvíce v kolostru potřebuje novorozenec po porodu - zabráňuje vzniku "krvácivé nemoci novorozenců". Dále mateřské mléko obsahuje vitamín E, D, B a C.

Další složkou mateřského mléka jsou minerální látky a stopové prvky a dítě je schopno je naprosto dokonale využít. Např. železa využije z mateřského mléka 49%, zatímco z kravského by využilo pouze 10%.

3 *El Šaddaj*, to je jedno z oslovení Boha používaných v židovstvu. Bůh „nalitých prsů“. Neměli bychom problematizovat Boží pohlaví, tedy nepotřebujeme nějakou další nebeskou Mámu. On je nám vším, co potřebujeme.